

Beslutningsforslag nr. B 41. Fremsat den 20. december 1991 af Ingrid Rasmussen (S), Torben Lund (S), Birgitte Husmark (SF), Ebba Strange (SF), Mimi Jakobsen (CD), Duetoft (CD) og Elisabeth Arnold (RV)

Forslag til folketingsbeslutning om autorisation af psykologer

Folketinget opfordrer regeringen til inden den 1. april 1992 at fremsætte lovforslag om autorisation af psykologer efter følgende retningslinier:

1. Der meddeles titelbeskyttelse til akademisk uddannede psykologer, og der etableres en autorisationsordning for psykologer med akademisk uddannelse og 2 års efteruddannelse i praktisk psykologarbejde.
2. Der nedsættes et sagkyndigt autorisationsnævn, der har til opgave at godkende ansøgninger om autorisation og at føre tilsyn med psykologers virke. Nævnet sammensættes efter indstilling fra sundhedsministeren, socialministeren, Kommunernes Landsforening, Amtsrådsforeningen, Københavns og Frederiksberg Kommuner samt Dansk Psykolog Forening.

Bemærkninger til forslaget

Almindelige bemærkninger

Der er et stort behov for psykologisk bistand til voksne og børn. Det drejer sig eksempelvis om bistand i forbindelse med problemer, der opstår for

- røveri-, volds- og voldtægts ofre,
- trafik- og ulykkes ofre,
- forældre og søskende til alvorligt psykisk syge børn,
- mennesker, der er ramt af en alvorligt invaliderende sygdom,
- pårørende til personer, der rammes af en alvorligt invaliderende sygdom,
- pårørende ved dødsfald (især børn, ægtefæller og forældre).

Den manglende autorisationsordning for psykologer betyder, at alle kan kalde sig psykolog, og at mange gør det – uanset hvilken uddannelse eller hvilke kvalifikationer de er i besiddelse af. Ser man f.eks. i telefonbøgerne, er tilbudet om »psykolog«-bistand mildt sagt meget bredt.

Det brogede og brede marked for psykologhjælp er meget uoverskueligt for den, der søger uddannet og kvalificeret psykologhjælp. Det må være et krav, at det offentlige henviser personer, der søger hjælp, til autoriserede psykologer.

Det sker alt for ofte, at personer, der har brug for psykologbehandling, må gå med uforrettet sag eller i bedste fald bliver behandlet med beroligende medicin ved konsultation hos deres praktiserende læge. Dette medfører for den enkelte, at ubehandlede traumer hober op og kan resultere i øget sygdomsfravær,

psykosomatiske sygdomme, tabt arbejdsevne og i værste fald invaliditet.

Undersøgelser viser, at 15-20 pct. af førstegangshenvendelserne i almen praksis reelt dækker over psykiske problemer. Lægerne bruger uforholdsmæssig megen tid på disse patienter, og patienterne har trods dette fortsat uløste psykiske problemer.

Undersøgelser over forbruget af psykofarmaka viser, at ca. 11 pct. af befolkningen til stadighed bruger en eller anden form for nervemedicin (sovemedicin eller angstdæmpende midler).

Der findes ikke præcise tal for sygdomsfravær grundet på psykiske problemer, men adskillige rapporter peger på, at psykologbistand hjælper mange, så de kommer både bedre og hurtigere gennem en krise og igen bliver aktive i arbejds- og privatliv.

Derfor er der brug for kvalificerede, autoriserede psykologer.

Bemærkninger til beslutningsforslagets tekst

En lov om autorisation af psykologer skal sikre titelbeskyttelse for psykologer med kandidateksamen fra universiteterne eller tilsvarende uddannelse. Loven skal endvidere etablere en autorisationsordning for psykologer med 2 års praktisk psykologarbejde i et efteruddannelsesforløb.

Lovgivningen skal indeholde sanktionsmuligheder, f.eks. fratagelse af autorisation ved grovere eller gentagen forsømmelse etc., samt regler om tavshedspligt m.v., jf. gældende regler for andre faggrupper inden for den primære sundhedssektor.